

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Renata Lech

Protokolant: sekretarz sądowy Daria Mazerant

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2018r. w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.**

przeciwko **E. B. (1) i W. B. (1)**

o zapłatę

1. zasądza solidarnie od pozwanych E. B. (1) i W. B. (1) na rzecz powoda (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 120.774,44 zł (sto dwadzieścia tysięcy siedemset siedemdziesiąt cztery złote 44/100) z odsetkami:

a) umownymi w wysokości stawki WIBOR dla okresów trzymiesięcznych z 10 ostatnich dni roboczych ostatniego miesiąca kwartału, powiększonych o 15 punktów procentowych i obowiązujących przez cały następny kwartał liczonych od kwoty 120.056,50 zł (sto dwadzieścia tysięcy pięćdziesiąt sześć złotych 50/100) od dnia 22 grudnia 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r.,

b) umownymi w wysokości stawki WIBOR dla okresów trzymiesięcznych z 10 ostatnich dni roboczych ostatniego miesiąca kwartału, powiększonych o 15 punktów procentowych i obowiązujących przez cały następny kwartał liczonych od kwoty 120.056,50 zł (sto dwadzieścia tysięcy pięćdziesiąt sześć złotych 50/100) od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia 1 marca 2016r., z zastrzeżeniem, że w żadnym czasie odsetki nie mogą przekroczyć dwukrotności sumy stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych,

c) umownymi w wysokości stawki WIBOR dla okresów trzymiesięcznych z 10 ostatnich dni roboczych ostatniego miesiąca kwartału, powiększonych o 15 punktów procentowych i obowiązujących przez cały następny kwartał liczonych od kwoty 118.056,50 zł (sto osiemnaście tysięcy pięćdziesiąt sześć złotych 50/100) od dnia 2 marca 2016r. do dnia zapłaty, z zastrzeżeniem, że w żadnym czasie odsetki nie mogą przekroczyć dwukrotności sumy stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych,

d) ustawowymi od dnia 31 grudnia 2015r. do dnia zapłaty od kwoty 2.702,94 zł (dwa tysiące siedemset dwa złote 94/100);

2. umarza postępowanie w zakresie żądania zasądzenia kwoty 2.000,00 zł (dwa tysiące złotych);

3. zasądza solidarnie od pozwanych E. B. (1) i W. B. (1) na rzecz powoda (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 1.550,00 zł (jeden tysiąc pięćset pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

4. nakazuje pobrać solidarnie od pozwanych E. B. (1) i W. B. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim kwotę 1.792,79 zł (jeden tysiąc siedemset dziewięćdziesiąt dwa złote 79/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Sygn. akt I C 899/16

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 29 grudnia 2015 roku powód (...) **Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W.** wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie o zasądzenie od pozwanych **E. B. (1) i W. B. (1)** solidarnie na rzecz powoda kwoty 122.774,44 złotych z tytułu umowy kredytowej z dnia 24 września 2012 roku w tym kwoty 120.056,50 złotych tytułem kapitału z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 22 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty, kwoty 967,46 złotych tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, kwoty 1.735,48 złotych tytułem odsetek karnych z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kwotę 15,00 złotych tytułem opłat i prowizji, a także zasądzenie kwoty 1.535,00 złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych i kwoty 15,35 złotych tytułem zwrotu innych kosztów.

(k. 3-9)

Powyższy pozew został złożony w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Postanowieniem z dnia 29 stycznia 2016r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał niniejszą sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Piotrkowie Trybunalskim.

(k. 10)

W piśmie procesowym z dnia 26 kwietnia 2016 roku powód sprecyzował żądanie i wniósł o zasądzenie kwoty **126.434,76 złotych (sto dwadzieścia sześć tysięcy czterysta trzydzieści cztery złote i 76/100)**

- wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie liczonymi w skali roku od kwoty 120.056,50 złotych (sto dwadzieścia tysięcy pięćdziesiąt sześć złotych i 50/100) od dnia 21 grudnia 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku w wysokości średniego oprocentowania WIBOR dla 3-miesięcznych lokat na rynku międzybankowym z 10 ostatnich dni roboczych ostatniego miesiąca poprzedniego kwartału, powiększonej o 15 punktów procentowych, z zastrzeżeniem, że w żadnym czasie odsetki nie mogą przekroczyć czterokrotności wysokości bieżącej stopy kredytu lombardowego NBP ,

- wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie liczonymi w skali roku od kwoty 120.056,50 złotych (sto dwadzieścia tysięcy pięćdziesiąt sześć złotych i 50/100) od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia 29 lutego 2016 roku w wysokości średniego oprocentowania WIBOR dla 3-miesięcznych lokat na rynku międzybankowym z 10 ostatnich dni roboczych ostatniego miesiąca poprzedniego kwartału, powiększonej o 15 punktów procentowych, z zastrzeżeniem, że w żadnym czasie odsetki nie mogą przekroczyć dwukrotności sumy stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych ,

- wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie liczonymi w skali roku od kwoty 118.056,50 złotych (sto osiemnaście tysięcy pięćdziesiąt sześć złotych i 50/100) od dnia 1 marca 2016 roku do dnia 26 kwietnia 2016 roku w wysokości średniego oprocentowania WIBOR dla 3-miesięcznych lokat na rynku międzybankowym z 10 ostatnich dni roboczych ostatniego miesiąca poprzedniego kwartału, powiększonej o 15 punktów procentowych, z zastrzeżeniem, że w żadnym czasie odsetki nie mogą przekroczyć dwukrotności sumy stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych ,

- z dalszymi odsetkami w wysokości ustawowej w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych liczonymi od kwoty 967,46 złotych (dziewięćset sześćdziesiąt siedem złotych i 46/100) od dnia 29 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty ,

- z dalszymi odsetkami w wysokości ustawowej w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych liczonymi od kwoty 1.735,48 złotych (jeden tysiąc siedemset trzydzieści pięć złotych 48/100) od dnia 29 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty, a także kwoty 15,00 złotych (piętnaście złotych i 00/100) tytułem opłat i prowizji i cofnął powództwo co do kwoty 2.000,00 złotych .

(k.61,61 v.,)

W dniu 10 maja 2016 roku Sąd Okręgowy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodny z żądaniem pozwu .

(k.64,65)

Pozwani W. B. (1) i E. B. (1) złożyli sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym , kwestionując roszczenie powoda co do zasady jak i co do wysokości. Zakwestionowali również tryb w zakresie postępowania przeciwko pozwanemu W. B. (1), wskazując iż pozwany zawarł umowę kredytu jako osoba prowadząca działalność gospodarczą, a nie osoba fizyczna. Pozwani zakwestionowali także skuteczność wypowiedzenia umowy przez powoda, wskazując, iż umowa kredytu nie przewidywała takiego środka w przypadku nieterminowej spłaty zobowiązania. Pozwani wskazali również, iż kwota dochodzona pozwem jest zawyżona, ponieważ pozwany W. B. (1) częściowo spełnił świadczenie wynikające z umowy kredytu, ponadto wątpliwości budzi sposób naliczenia przez powoda odsetek oraz dodatkowych opłat i prowizji, którego powód w żaden sposób nie określił.

(k.80-86)

W piśmie procesowym z dnia 2 sierpnia 2016 roku powód sprecyzował swoje żądanie i wnosił o zasądzenie kwoty 120.774,44 zł (sto dwadzieścia tysięcy siedemset siedemdziesiąt cztery złote 44/100) z odsetkami:

a) umownymi w wysokości stawki WIBOR dla okresów trzymiesięcznych z 10 ostatnich dni roboczych ostatniego miesiąca kwartału, powiększonych o 15 punktów procentowych i obowiązujących przez cały następny kwartał liczonych od kwoty 120.056,50 zł (sto dwadzieścia tysięcy pięćdziesiąt sześć złotych 50/100) od dnia 22 grudnia 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r.,

b) umownymi w wysokości stawki WIBOR dla okresów trzymiesięcznych z 10 ostatnich dni roboczych ostatniego miesiąca kwartału, powiększonych o 15 punktów procentowych i obowiązujących przez cały następny kwartał liczonych od kwoty 120.056,50 zł (sto dwadzieścia tysięcy pięćdziesiąt sześć złotych 50/100) od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia 1 marca 2016r., z zastrzeżeniem, że w żadnym czasie odsetki nie mogą przekroczyć dwukrotności sumy stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych,

c) umownymi w wysokości stawki WIBOR dla okresów trzymiesięcznych z 10 ostatnich dni roboczych ostatniego miesiąca kwartału, powiększonych o 15 punktów procentowych i obowiązujących przez cały następny kwartał liczonych od kwoty 118.056,50 zł (sto osiemnaście tysięcy pięćdziesiąt sześć złotych 50/100) od dnia 2 marca 2016r. do dnia zapłaty, z zastrzeżeniem, że w żadnym czasie odsetki nie mogą przekroczyć dwukrotności sumy stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych,

d) ustawowymi od dnia 31 grudnia 2015r. do dnia zapłaty od kwoty 2.702,94 zł (dwa tysiące siedemset dwa złote 94/100), a także zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kosztów procesu .

(k.91-92 v.,)

Strony podtrzymały swoje stanowiska w toku postępowania.

Na rozprawie w dniu 29 czerwca 2018 roku pełnomocnik pozwanego wnosił o oddalenie powództwa ewentualnie w przypadku zasądzenia należności rozłożenie jej na kwartalne raty, których wysokość nie będzie przekraczała kwoty 20.000 złotych .

(**dowód** : nagranie audio-video z dnia 29 czerwca 2018 roku stanowisko strony pozwanej 00:00:56- 00:02:14 **k. 395, 395 v., 396**)

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 września 2012 r. W. B. (1) prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą PPHU (...) W. B. (2) z siedzibą w R. zawarł z (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę kredytową nr (...) o kredyt złotowy na Inwestycje. Zgodnie z umową Bank udzielił pozwanemu odnawialny kredyt w wysokości 135.135 złotych na okres od 24 września 2012 r. do 20 września 2027 r. z przeznaczeniem na refinansowanie kredytu inwestycyjnego (§ 1 ust. 1 i 2). Pozwany zgodnie z umową zobowiązał się m.in. dokonać w okresie objętym umową spłaty rat kredytu na rachunek nr (...) zgodnie z zestawieniem rat i odsetek stanowiącym załącznik do umowy (§ 5 ust. 1).

Bank udzielił kredytu do wysokości 135.135,00 złotych na okres od 24 września 2012 roku do 20 września 2027 roku na refinansowanie kredytu inwestycyjnego .

W świetle zapisu §3 umowy kredytowej Nr (...) oprocentowanie kredytu jest zmienne, ustalone w dniu podpisania umowy w oparciu o stawkę WIBOR 3 M , powiększoną o marżę Banku w wysokości 5,00% W dacie zawarcia umowy oprocentowanie łącznie wynosi 11,09 % w stosunku rocznym. Warunkiem obniżenia oprocentowania jest dostarczenie do Banku prawomocnego odpisu z KW z ujawnionym wpisem hipotek na rzecz (...) Bank S.A. wpisanym na pierwszym miejscu, brak wpisów w dziale III oraz brak zaległości z tytułu rat kredytu i odsetek.

W świetle zapisu § 4 kredytobiorca zobowiązuje się do zapłaty prowizji za przyznanie kredytu jednorazowo w kwocie 2.702,70 złotych, składki z tytułu ubezpieczenia od upadłości kredytobiorcy płatnej jednorazowo w wysokości 1.351,35 złotych i opłaty za ustanowienie zabezpieczenia w wysokości 217,00 złotych .

Strony ustaliły zabezpieczenie spłaty kredytu w formie hipoteki umownej z najwyższym pierwszeństwem do wysokości 229.729,50 złotych tytułem zabezpieczenia wierzytelności na nieruchomości położonej w miejscowości I., gmina R., dla których prowadzona jest przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim VI Wydział Ksiąg Wieczystych księga wieczysta nr (...) wraz z cesją praw z polisy ubezpieczenia § 6 umowy kredytowej Nr (...).

(**dowód:** umowa kredytowa z dnia 24 września 2012 roku Nr (...) o kredyt złotowy na inwestycje **k.31,32**)

Integralną częścią umowy kredytowej są Ogólne warunki umów w zakresie kredytowania działalności gospodarczej w (...) Banku S.A. – Pionie detalicznym i korporacyjnym (...) Banku S.A.

Zgodnie z § 7 OWU: Klient zobowiązany jest do zapłaty prowizji określonych w Umowie. Prowizja jest należna także w przypadku niewykorzystania kwoty kredytu przez Klienta (ust. 1). Bank pobiera ponadto opłaty i prowizje za wykonywanie innych czynności związanych z umową kredytową, zgodnie z obowiązującą w Banku (...) prowizji za czynności bankowe i opłat za inne czynności”, zwanej dalej (...) (ust. 3).

Natomiast zgodnie z § 11 OWU: Niedotrzymanie przez Klienta terminu spłaty zobowiązań wobec Banku wynikających z Umowy powoduje przeniesienie w dniu wymagalności należności niespłaconej kwoty zobowiązania, na rachunek należności przeterminowanych Banku (ust. 1). Od niespłaconych w terminie rat Kapitału, Bank pobiera oprocentowanie według podwyższonej stopy procentowej (ust. 2). Wysokość oprocentowania podwyższonego obowiązująca w Banku ustalana jest na podstawie stawek WIBOR, LIBOR lub (...) dla okresów trzymiesięcznych, odpowiednio dla waluty kredytu, z 10 ostatnich dni roboczych ostatniego miesiąca kwartału, powiększonych o 15 punktów procentowych i obowiązuje przez cały następujący kwartał (ust. 3).

Zgodnie zaś z § 13 OWU: Bank jest uprawniony do wypowiedzenia w całości lub części Umowy z ważnych powodów, w szczególności jeżeli: a) Klient nie wykonał obowiązków wynikających z Umowy, a w tym, w szczególności, nieterminowo reguluje zobowiązania z tytułu spłaty rat Kapitału, oprocentowania lub innych należności umownych, b) Klient złożył w Banku dokumenty lub przedstawił informacje, które okazały się niezgodne ze stanem rzeczywistym (ust. 1). Bank jest także uprawniony do wypowiedzenia Umowy jeżeli: a) nastąpiło pogorszenie sytuacji ekonomiczno-finansowej w stopniu zagrażającym wypłacalności Klienta lub możliwości dalszej spłaty rat Kapitału lub oprocentowania w umownych terminach; b) zabezpieczenia nie zostały ustanowione w terminie lub też obniżeniu uległa ich realna wartość; c) Klient nie wywiązuje się z jakichkolwiek innych umów zawartych z Bankiem (bez względu na ich rodzaj); d) przeciwko Klientowi wszczęto postępowanie egzekucyjne a w szczególności doszło do zajęcia majątku Klienta (ust. 2). Wypowiedzenia Bank dokonuje na piśmie i doręcza Klientowi listem, faksem lub do rąk własnych (ust. 3). W przypadku wypowiedzenia Umowy należności Banku niespłacone w terminie wymagalności, a określone w walucie obcej lub indeksowane jej kursem, podlegają przeliczeniu na złote polskie wg kursu sprzedaży danej waluty określonego w Tabeli kursów walut Banku z dnia, w którym należność Banku stała się w całości wymagalna (ust. 4). Po dokonaniu przeliczenia, o którym mowa w ust. 4, obowiązuje stopa, podwyższonego oprocentowania ustalona zgodnie z § 11 ust. 3 OWU, w oparciu o stawkę WIBOR 3M (ust. 5).

(dowód: Ogólne warunki umów w zakresie kredytowania działalności gospodarczej w (...) Banku S.A. – Pionie detalicznym i korporacyjnym (...) Banku S.A. **k. 33, 33 v.,)**

Umowa kredytowa została poręczona przez pozwaną E. B. (1) .

(dowód : umowa poręczenia z dnia 24 września 2012 roku k.35)

W związku z zawartą umową kredytu z dnia 24 września 2012 r. pozwani dokonali wpłat: w dniu 30.11.2012 r. w wysokości 2.000 zł, w dniu 29.04.2013 r. w wysokości 1.962,43 zł, w dniu 15.05.2013 r. w wysokości 215 zł, w dniu 27.06.2013 r. w wysokości 4.450 zł, w dniu 30.01.2014 r. w wysokości 5.300 zł, w dniu 26.03.2014 r. w wysokości 2.700 zł, w dniu 25.06.2014 r. w wysokości 1.800 zł, w dniu 14.08.2014 r. w wysokości 2.000 zł, w dniu 29.08.2014 r. w wysokości 2.300 zł, w dniu 20.10.2014 r. w wysokości 2.000 zł, w dniu 7.11.2014 r. w wysokości 2.000 zł, w dniu 21.11.2014 r. w wysokości 2.500 zł, w dniu 23.12.2014 r. w wysokości 2.000 zł, w dniu 27.01.2015 r. w wysokości 2.000 zł, w dniu 21.05.2015 r. w wysokości 3.000 zł, w dniu 12.08.2015 r. w wysokości 6.000 zł;

(dowód: historia rachunku za okres 24.09.2012 roku - 26.07.2016 roku k.118-122 v.,)

Umowa kredytowa została wypowiedziana w stosunku do kredytobiorcy pismem z dnia 15 września 2015 roku zaś poręczyciel został poinformowany o wypowiedzeniu pismem z dnia 15 września 2015 roku .

(dowód : wypowiedzenie wobec kredytobiorcy na adres prowadzonej działalności , wypowiedzenie wobec kredytobiorcy na adres zamieszkania, zawiadomienie poręczyciela o wypowiedzeniu k.37-43 v.,)

W dniu 30 października 2015 roku pozwani zostali ostatecznie wezwani do zapłaty kwoty 120.056,50 złotych tytułem należności kapitałowej, kwoty 967,46 złotych tytułem odsetek umownych, kwoty 34,69 złotych tytułem odsetek podwyższonych za opóźnienie w spłacie należności kapitałowej i kwoty 15,00 tytułem kosztów i opłat za czynności banku .

(dowód : ostateczne wezwania do zapłaty k.45,47, rozliczenie umowy kredytu przed wypowiedzeniem k.123-137, naliczenie odsetek karnych k.138)

Pomimo powyższego wezwania do zapłaty pozwani nie uregulowali wymagalnej należności z tytułu umowy kredytowej na rzecz banku. Należności tej nie spłacili do chwili obecnej.

(okoliczność bezsporna)

W dniu 21 grudnia 2015 roku powód wystawił wyciąg z ksiąg banku stwierdzający zadłużenie strony pozwanej :

- kwota 120.056,50 zł z tytułu kapitału (należność główna) ,

- kwota 967,46 zł tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału w wysokości 7,73 % od dnia 20 września 2015 roku do dnia 29 października 2015 roku,

- kwota 1.735,48 zł tytułem odsetek za opóźnienie w wysokości 10,00 % od dnia 29 października 2015 roku do dnia 21 grudnia 2015 roku,

- kwota 15,00 złotych tytułem opłat i prowizji ,

(**dowód** : wyciąg z dnia 21 grudnia 2015 roku z ksiąg banku stwierdzający zadłużenie strony pozwanej **k.16**)

W dniu 7 kwietnia 2016 roku powód wystawił wyciąg z ksiąg banku stwierdzający zadłużenie strony pozwanej :

- kwota 120.056,50 zł z tytułu kapitału (należność główna) ,

- kwota 967,46 zł tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału w wysokości 7,73 % od dnia 20 września 2015 roku do dnia 29 października 2015 roku ,

- kwota 6.523,08 złotych tytułem odsetek za opóźnienie ,

- kwota 15,00 złotych tytułem opłat i prowizji ,

(**dowód** : wyciąg z dnia 7 kwietnia 2016 roku z ksiąg banku stwierdzający zadłużenie strony pozwanej **k.17**)

W dniu 25 września 2012 r. W. B. (1) prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą PPHU (...) W. B. (2) z siedzibą w R. zawarł z (...) Bank Spółką Akcyjną z siedzibą w W. umowę o kredyt w rachunku bieżącym nr (...). Zgodnie z umową Bank bezterminowo udzielił pozwanemu odnawialny kredyt na sfinansowanie bieżącej działalności gospodarczej do wysokości 200.000 złotych od 25 września 2012 r., którego każda spłata całości lub części powoduje, że odnawia się on do pierwotnej wysokości i może być wielokrotnie wykorzystywany, aż do wygaśnięcia umowy (§ 1), zaś spłata kredytu następować będzie automatycznie z wpływów bieżących na rachunek (...) nr (...) prowadzony w (...) Bank SA, niezależnie od dyspozycji Kredytobiorcy i przed wszystkimi płatnościami z wyjątkiem tytułów wykonawczych (§ 7 w zw. z § 2). Ponadto pozwany upoważnił Bank do obciążenia kwotą należnego oprocentowania od wykorzystanego kredytu za dany miesiąc ostatniego dnia miesiąca kalendarzowego rachunku bieżącego Kredytobiorcy nr (...) i jednocześnie zobowiązał się do zapewnienia na tym rachunku środków w wymaganej wysokości (§ 6), a także zobowiązał się do zapłaty: prowizji za gotowość kredytową, pobieraną w ostatnim dniu miesiąca, za każdy miesiąc kredytowania, wyrażonej w procentach, w wysokości 0,10%, prowizji operacyjnej, pobieranej po każdym, pełnym roku kalendarzowym trwania umowy, wyrażonej w procentach, w wysokości 1,00 % - nie mniej niż min. wartość prowizji z aktualnie obowiązującą (...) Bank SA, prowizji za przyznanie kredytu, płatnej jednorazowo w wysokości 2,00 %; tj. 4.000 zł, opłata za ustanowienie hipoteki zabezpieczającej spłatę kredytu 217,00 zł, Ubezpieczenie od upadłości Kredytobiorcy, płatnej jednorazowo w wysokości 0,70%; tj. 1.400 zł (§ 4).

(**dowód:** umowa o kredyt **k.18-19v.** w aktach sprawy **o sygn. akt IC 500/16 tutejszego Sądu**)

Z umowy kredytowej (k. 31-32) wynika, że dla ewidencji kredytu inwestycyjnego został założony rachunek (konto) nr (...). W § 5 ust 1. zapisane jest, że kredytobiorca zobowiązuje się dokonać, w okresie objętym umową, spłaty rat kredytu na ten właśnie rachunek. Następnie ustęp 3 mówi, że spłata kredytu i naliczonego za okres obrachunkowy oprocentowania następuje poprzez obciążenie przez Bank rachunku bieżącego Kredytobiorcy nr (...) prowadzonego w G. (...) Bank w terminach płatności należności Banku, z pierwszeństwem przed innymi płatnościami z wyjątkiem tytułów wykonawczych. Jednocześnie Kredytobiorca zobowiązuje się do zapewnienia na tym rachunku środków w wymaganej wysokości.

Następnie zgodnie z zapisem § 5 ust. 4 w przypadku zamknięcia rachunku bieżącego prowadzonego w (...) Bank S.A. Kredytobiorca zobowiązuje się do regulowania należności wobec Banku z tytułu niniejszego kredytu we własnym zakresie zgodnie z zestawieniem rat i odsetek.

Z akt sprawy wynika, że nr rachunku kredytu inwestycyjnego podany w umowie został zmieniony na nr (...). Zmiana dotyczy tylko pierwszych dwóch cyfr tj. 05 zmieniono na 75. Jest tzw. liczba kontrolna. Biegły nie jest w stanie ustalić dlaczego Bank dokonał tej zmiany, ale nie ma to znaczenia dla sprawy, gdyż na rachunku o nr (...) nie były księgowane żadne operacje (k.103) a uruchomienie kredytu pod datą 28.09.2012r. zostało zaksięgowane jako operacja pierwsza na koncie (...), jako zadłużenie pozwanego W. B. (1) z tytułu kredytu inwestycyjnego, w korespondencji z rachunkiem (kontem) (...), na który Bank przekazał pieniądze Kredytobiorcy - kwota 130 863,95 zł.

Takie księgowanie wynika z uniwersalnej zasady rachunkowości tj. zasady dwustronnego zapisu operacji gospodarczej, która obowiązuje wszystkie jednostki prowadzące księgi rachunkowe, w tym banki.

Zatem ewidencja kredytu na wyodrębnionym do tego celu rachunku jest właściwa. Jak wynika z wyciągu za okres od 28.09.2012 do 26.07.2016 (k.104-117) na rachunku tym była zaksięgowana kwota kredytu pod datą zaciągnięcia oraz w każdym m-cu naliczone odsetki oraz spłaty rat kapitału i odsetek niezależnie czy spłaty następowały przez obciążenie rachunku bieżącego czy były bezpośrednie. Saldo tego rachunku (konta) wykazuje w każdym momencie zadłużenie z tytułu kredytu. Nr rachunku prowadzonego przez Bank dla kredytu inwestycyjnego nie jest zatem jakiś „wymagowany przez Bank” jak twierdzi pełnomocnik pozwanych, lecz wynika z umowy kredytu (...) a zarzut, że pozwani nie wiedzieli jakie zadłużenie posiadają jest bezpodstawny.

W dniu 25 września 2012 roku pozwany W. B. (1) zawarł z G. (...) Bank umowę o drugi kredyt tj. umowę kredytu nr (...) w rachunku bieżącym.

Zgodnie z umową nr (...) Bank bezterminowo udzielił pozwanemu odnawialny kredyt na sfinansowanie bieżącej działalności gospodarczej do wysokości 200 000 zł od 25 września 2012 roku, którego każda spłata całości lub części powoduje, że odnawia się on do pierwotnej wysokości i może być wielokrotnie wykorzystywany, aż do wygaśnięcia umowy. Spłata kredytu następować będzie automatycznie z wpływów bieżących na rachunek kredytobiorcy nr (...) prowadzony w (...) Bank S.A., niezależnie od dyspozycji Kredytobiorcy i przed wszystkimi płatnościami z wyjątkiem tytułów wykonawczych.

Ponadto pozwany upoważnił Bank do obciążania kwotą należnego oprocentowania od wykorzystanego kredytu za dany miesiąc ostatniego dnia miesiąca kalendarzowego rachunku bieżącego Kredytobiorcy nr (...) i jednocześnie zobowiązał się do zapewnienia na tym rachunku środków w wymaganej wysokości.

Istota tego kredytu polega na tym, że pomimo braku środków na rachunku bieżącym Bank realizuje płatności Kredytobiorcy ale do określonego w umowie limitu zadłużenia, w tym przypadku do 200 000 zł.

Z historii rachunku bieżącego nr (...) (k. 118-122) wynika, że pozwany utrzymywał w sposób stały saldo rachunku na poziomie -200 000 zł, przy czym wielokrotnie przekraczał maksymalną kwotę kredytu, a zatem nie czynił wpłat w wysokości 1/3 przyznanego limitu, jak wynikało z warunków umowy. Pierwsze przekroczenie limitu zadłużenia w rachunku bieżącym nastąpiło 30.11.2012r. i od tego dnia były problemy z terminową spłatą rat kredytu inwestycyjnego i odsetek zgodnie z umową nr (...), a mianowicie nie mogła następować spłata kredytu i naliczonego za okres obrachunkowy oprocentowania poprzez obciążenie przez Bank rachunku bieżącego Kredytobiorcy nr (...) prowadzonego w G. (...) Bank, gdyż nie było środków na rachunku bieżącym. Dlatego też jak wynika z zestawienia spłat rat kredytu inwestycyjnego - załącznik nr 1 do opinii z dnia 14 września 2017 roku pozwany dokonywał spłaty zadłużenia bezpośrednio na konto kredytu inwestycyjnego nr (...).

Według zapisu zawartego w umowie (...), § 5 ust. 4 w przypadku zamknięcia rachunku bieżącego prowadzonego w (...) Bank S.A. Kredytobiorca zobowiązuje się do regulowania należności wobec Banku z tytułu niniejszego kredytu we własnym zakresie zgodnie z zestawieniem rat i odsetek. Rachunek bieżący pozwanego nie został zamknięty, ale nie było na nim środków lecz zadłużenie przekraczające ustalony limit i wpłaty pozwanego na ten rachunek w pierwszej kolejności przeznaczone były na spłatę kredytu w rachunku bieżącym co wynika z zapisu umowy (...), że spłata kredytu następować będzie automatycznie z wpływów bieżących na rachunek kredytobiorcy nr (...), niezależnie od dyspozycji Kredytobiorcy i przed wszystkimi płatnościami.

Dlatego **też wpłaty pozwanego na rachunek nr (...) były w pierwszej kolejności księgowane na spłatę zadłużenia w rachunku bieżącym, co jest prawidłowe, gdyż wynika z zapisu w umowie nr (...)**.

Takie postępowanie Banku wynika z zapisu § 9 pkt 5 Ogólnych Warunków Umów w zakresie kredytowania działalności gospodarczej w G. Banku (k. 33), który mówi, że kwoty wpłacone przez klienta na spłatę zadłużenia z tytułu kredytu Bank zalicza w pierwszej kolejności na;

- koszty windykacji,
- koszty upomnień,
- wymagane podwyższone oprocentowanie umowne z tytułu opóźnienia w spłacie kapitału,

(**dowód:** opinia biegłego w zakresie rachnkowości i finansów J. C. **k.323-327**)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo jest zasadne.

W pierwszej kolejności odnieść należy się do odpowiedzialności pozwanego W. B. (1) wynikającej z umowy kredytu. Na wstępie podjąć należy jednak kwestię proceduralną, wskazując, że brak było podstaw prawnych do uwzględnienia wniosku pozwanych o skierowanie sprawy w zakresie umowy kredytu do postępowania gospodarczego z uwagi na to, iż zobowiązanie pozwanych względem powoda jest solidarne i brak jest podstaw do wyłączenia sprawy pozwanego, zaś postępowanie gospodarcze właściwe jest jedynie w sytuacji, gdy strony są wyłącznie przedsiębiorcami, co w niniejszej sprawie nie zachodzi.

Zgodnie z art. 69 ust. 1 ustawy Prawo bankowe w wersji obowiązującej w chwili zawarcia przedmiotowej umowy (tj. z dnia 13 maja 2002 r. - Dz.U. Nr 72, poz. 665 ze zm.) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Okoliczność zawarcia umowy kredytowej przedstawionej przez stronę powodową była między stronami bezsporna. Kwestią sporną między stronami natomiast była skuteczność wypowiedzenia umowy kredytu przez powoda oraz wysokość dochodzonej wierzytelności.

Pozwany zgodnie z umową zobowiązał się m.in. dokonać w okresie objętym umową spłaty rat kredytu na rachunek nr (...) zgodnie z zestawieniem rat i odsetek stanowiącym załącznik do umowy (§ 5 ust. 1).

Bank udzielił kredytu do wysokości 135.135,00 złotych na okres od 24 września 2012 roku do 20 września 2027 roku na refinansowanie kredytu inwestycyjnego .

W świetle zapisu §3 umowy kredytowej Nr (...) oprocentowanie kredytu jest zmienne, ustalone w dniu podpisania umowy w oparciu o stawkę WIBOR 3 M , powiększoną o marżę Banku w wysokości 5,00% . W dacie zawarcia umowy

oprocentowanie łącznie wynosi 11,09 % w stosunku rocznym. Warunkiem obniżenia oprocentowania jest dostarczenie do Banku prawomocnego odpisu z KW z ujawnionym wpisem hipotek na rzecz (...) Bank S.A. wpisanym na pierwszym miejscu, brak wpisów w dziale III oraz brak zaległości z tytułu rat kredytu i odsetek.

W świetle zapisu § 4 kredytobiorca zobowiązuje się do zapłaty prowizji za przyznanie kredytu jednorazowo w kwocie 2.702,70 złotych, składki z tytułu ubezpieczenia od upadłości kredytobiorcy płatnej jednorazowo w wysokości 1.351,35 złotych i opłaty za ustanowienie zabezpieczenia w wysokości 217,00 złotych.

Strony ustaliły zabezpieczenie spłaty kredytu w formie hipoteki umownej z najwyższym pierwszeństwem do wysokości 229.729,50 złotych tytułem zabezpieczenia wierzytelności na nieruchomości położonej w miejscowości I., gmina R., dla których prowadzona jest przez Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim VI Wydział Ksiąg Wieczystych księga wieczysta nr (...) wraz z cesją praw z polisy ubezpieczenia § 6 umowy kredytowej Nr (...).

W art. 69 ust. 1 pkt. 6 Prawo bankowe ustawodawca wskazał, że elementem umowy kredytu jest także określenie formy prawnego zabezpieczenia przyjętego do umowy. Zawarcie umowy kredytu przez bank, na podstawie której bank oddaje do dyspozycji kredytobiorcy określoną sumę pieniężną, wiąże się z powstaniem ryzyka braku spłaty kredytu. Mimo oceny zdolności kredytowej (art. 70 Pr.Bank), dokonywanej przez bank przed zawarciem umowy, może się zdarzyć, że nie zostanie on spłacony. Z różnych powodów może dojść do sytuacji, w której kredytobiorca nie wywiąże się ze swojego zobowiązania. Aby zapewnić wtedy odzyskanie środków przez bank, ustawodawca przewiduje możliwość ustanowienia przez kredytobiorcę lub inną osobę (zabezpieczyciela), prawnego zabezpieczenia kredytu (por. np. J. S., Przewłaszczenie, s. 305, tenże, Z., s. 145–147; M. B., Zabezpieczenie kredytów, s. 22; tenże, Problem, s. 1; G. S., Zabezpieczenie kredytów, s. 9 i n.). Zabezpieczenie wierzytelności kredytowej ma zapewnić bankowi zwrot sumy kredytu i przypadających od niej odsetek (M. G., Funkcje, s. 42). Do "zabezpieczenia kredytów" wykorzystywanych jest wiele instytucji prawnych, zarówno uregulowanych przepisami prawa i mających długą historię (np. zastaw, hipoteka), jak i takich, które wytworzyła współczesna praktyka, w tym zwłaszcza bankowa (np. przewłaszczenie na zabezpieczenie, kaucja, blokada) – szerzej zob. G. S., Sytuacja, s. 24; tenże, Funkcja, s. 22. Dzieli się je tradycyjnie na dwie grupy: zabezpieczenia osobiste, w odniesieniu do których odpowiedzialność zabezpieczyciela ma charakter osobisty, a źródłem ewentualnej spłaty jest cały posiadany przez niego majątek, oraz rzeczowe, w zakresie których odpowiedzialność ograniczona jest do określonego przedmiotu majątkowego. Zabezpieczenia osobiste skutkują między stronami, rzeczowe – w większości są skuteczne erga omnes (zob. G. Bieniek, Zabezpieczenie, s. 58). Jak się uważa, podział ten, choć przyjmowany, nie wydaje się w pełni poprawny, niektóre bowiem zabezpieczenia (np. przelew wierzytelności na zabezpieczenie) wykazują cechy, które pozwoliłyby zakwalifikować je do obu z wyróżnionych grup (por. szerzej np. A. S., Zabezpieczenia, s. 161; G. B., Zabezpieczenie, s. 61; M. B., Zabezpieczenia, s. 19; I. H., E. B., Kredyty, s. 98). Do zabezpieczeń osobistych można zakwalifikować: poręczenie, gwarancję, przelew wierzytelności, przejęcie długu, łączne przystąpienie do długu, weksel i poręczenie wekslowe, ubezpieczenie kredytu, pełnomocnictwo i klauzulę potrącenia. Grupę zabezpieczeń rzeczowych tworzą: zastaw, hipoteka, przewłaszczenie na zabezpieczenie, kaucja gotówkowa, blokada rachunku bankowego, zastrzeżenie własności rzeczy sprzedanej (szerzej na temat niektórych zabezpieczeń zob. np. M. Bączyk, Odpowiedzialność; Z. Radwański, Poręczenie; G. Tracz, Gwarancja; E. Łętowska, Charakter; J. Kukielka, Ubezpieczenie; S. Herma, Weksle; S. Rudnicki, Komentarz; G. Tracz, F. Zoll, Przewłaszczenie). Jak się uważa, katalog zabezpieczeń nie jest zamknięty (M. B., Problem, s. 2–3; G. S., Funkcja, s. 22). Mogą one być bowiem tworzone na podstawie swobody umów, zarówno w grupie zabezpieczeń rzeczowych, jak i osobistych (por. R. Longchamps de Bériér, Zobowiązania, s. 638). Jak wynika z omawianego przepisu, w umowie kredytu strony mają obowiązek jedynie wskazać zabezpieczenie. Jego ustanowienie może nastąpić przed podpisaniem umowy kredytu, jednocześnie lub po tej chwili. W tej ostatniej sytuacji wykorzystanie kredytu (oddanie kwoty kredytu do dyspozycji kredytobiorcy) nastąpi najczęściej dopiero po udzieleniu zabezpieczenia. Możliwe jest także ustanowienie zabezpieczenia (w tym z użyciem kilku jego form), którego wartość przekroczy, nawet kilkukrotnie, wartość kredytu (I. K., G., s. 69 i n.).

Pozwani nie wywiązali się z powyższego ciążącego na nim zobowiązania.

Wobec powyższego należy uznać, iż powództwo jest w pełni uzasadnione tak co do zasady, jaki i co do wysokości.

W związku z tym, że pozwani podnosili trudności we wskazaniu kwoty faktycznego zadłużenia z tytułu umowy kredytu nr (...), które wynikają z faktu, iż w tym samym czasie pozwani zawarli z powodem dwie umowy kredytowe, wyżej wymienioną oraz umowę kredytu nr (...) i w obu umowach jako rachunek do spłaty wskazano rachunek nr (...) Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu księgowości mgr J. C. na okoliczność ustalenia prawidłowości księgowania wpłat dokonywanych przez pozwanych w ramach łączącej ich z powodem umowy, rzeczywistego zadłużenia pozwanych wynikającego z umowy nr (...), zasadności naliczania odsetek karnych i odsetek od kapitału przeterminowanego .

Opinia biegłego z dnia 14.09.2017 roku była sporządzona zgodnie z postanowieniem Sądu z dnia 30 czerwca 2017 roku, z którego wyraźnie wynika, że biegły był zobowiązany do ustalenia prawidłowości księgowania wpłat dokonywanych przez pozwanych w ramach łączącej ich z powodem umową i rzeczywistego zadłużenia pozwanych wynikającego z umowy nr (...). Należy zaznaczyć, że to pozwany w piśmie procesowym z dnia 17.05.2017r. sprecyzował niewłaściwie wniosek dowodowy.

Biegły uznając, że wniosek dowodowy jest nieprecyzyjny ustosunkował się w sporządzonej opinii z dnia 14 września 2017 roku nie tylko do zadłużenia pozwanych z tytułu umowy kredytowej (...) ale również do zadłużenia z tytułu umowy kredytowej nr (...).

Biegły stwierdził, że **ewidencja kredytu na wyodrębnionym do tego celu rachunku jest właściwa**. Jak wynika z wyciągu za okres od 28.09.2012 do 26.07.2016 (k.104-117) na rachunku tym była zaksięgowana kwota kredytu pod datą zaciągnięcia oraz w każdym m-cu naliczone odsetki oraz spłaty rat kapitału i odsetek niezależnie czy spłaty następowały przez obciążenie rachunku bieżącego czy były bezpośrednie. Saldo tego rachunku (konta) wykazuje w każdym momencie zadłużenie z tytułu kredytu. Nr rachunku prowadzonego przez Bank dla kredytu inwestycyjnego nie jest zatem jakiś „wymagowany przez Bank” jak twierdzi pełnomocnik pozwanych, lecz wynika z umowy kredytu (...), a **zarzut, że pozwani nie wiedzieli jakie zadłużenie posiadają jest bezpodstawny**.

Spłata kredytu następować będzie automatycznie z wpływów bieżących na rachunek kredytobiorcy nr (...) prowadzony w (...) Bank S.A., niezależnie od dyspozycji Kredytobiorcy i przed wszystkimi płatnościami z wyjątkiem tytułów wykonawczych. Biegły nie stwierdził jakichkolwiek nieprawidłowości w tym zakresie .

Przechodząc natomiast do żądania skierowanego przeciwko pozwanej E. B. (1), wskazać należy, iż jej odpowiedzialność wynika z tytułu umowy poręczenia cywilnego.

Zgodnie z art. 876 kc przez umowę poręczenia poręczyciel zobowiązuje się względem wierzyciela wykonać zobowiązanie na wypadek, gdyby dłużnik zobowiązania nie wykonał. Jak wynika z treści art. 878 k.c. można poręczyć za dług przyszły do wysokości z góry oznaczonej.

Składając w dniu 24 września 2012 r. oświadczenie woli o poręczeniu zobowiązania pozwana E. B. (1) poręczyła za dług przyszły, którego wysokość została z góry oznaczona – zobowiązania wynikające z tytułu umowy o kredyt w rachunku bieżącym nr (...) z dnia 24 września 2012 r. zawartej z bankiem przez W. B. (1) prowadzącego działalność pod nazwą PPHU (...) W. B. (1) w R. o udzielenie kredytu w wysokości 135.135,00 zł na wypadek, gdyby zobowiązania swojego kredytobiorca nie wykonał. Takie postanowienia pozwalają na jednoznaczne wskazanie, jaki jest zakres długu, a tym samym zakres zobowiązania poręczyciela.

Względem wierzyciela poręczyciel jest odpowiedzialny jak współdłużnik solidarny, chyba że umówiono się inaczej (art. 881 kc). Solidarność bierna, o której mowa w art. 881 kc polega na tym, że wierzyciel wraz z nadejściem wymagalności długu może dochodzić spełnienia świadczenia według swego wyboru - od dłużnika głównego i od poręczyciela: łącznie albo od każdego z nich z osobna w całości lub części (art. 366 § 1 kc). Do momentu pełnego zaspokojenia wierzyciela zarówno dłużnik główny jak i poręczyciel pozostają zobowiązani (art. 366 § 2 kc). W konsekwencji spełnienie świadczenia przez poręczyciela zwalnia dłużnika głównego z obowiązku świadczenia wobec wierzyciela. Poręczyciel w takiej sytuacji wstępuje w prawa zaspokojonego wierzyciela do wysokości spełnionego świadczenia,

uzyskując roszczenie do dłużnika głównego o spełnienie świadczenia, chyba że co innego wynika ze stosunku, jaki łączy wierzyciela z dłużnikiem głównym lub z umowy poręczenia (art. 518 § 1 pkt. 1 k.c.).

W świetle powołanych przepisów, wobec niespełnienia przez pozwanego W. B. (1) zobowiązania wynikającego z zawartej umowy kredytu, na pozwanej jako poręczycielu również ciąży obowiązek zapłaty.

W związku z powyższym Sąd zasądził solidarnie od pozwanych W. B. (1) i E. B. (1) na rzecz powoda kwotę 120.774,44 zł (sto dwadzieścia tysięcy siedemset siedemdziesiąt cztery złote 44/100) z odsetkami:

a) umownymi w wysokości stawki WIBOR dla okresów trzymiesięcznych z 10 ostatnich dni roboczych ostatniego miesiąca kwartału, powiększonych o 15 punktów procentowych i obowiązujących przez cały następny kwartał liczonych od kwoty 120.056,50 zł (sto dwadzieścia tysięcy pięćdziesiąt sześć złotych 50/100) od dnia 22 grudnia 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r.,

b) umownymi w wysokości stawki WIBOR dla okresów trzymiesięcznych z 10 ostatnich dni roboczych ostatniego miesiąca kwartału, powiększonych o 15 punktów procentowych i obowiązujących przez cały następny kwartał liczonych od kwoty 120.056,50 zł (sto dwadzieścia tysięcy pięćdziesiąt sześć złotych 50/100) od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia 1 marca 2016r., z zastrzeżeniem, że w żadnym czasie odsetki nie mogą przekroczyć dwukrotności sumy stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych,

c) umownymi w wysokości stawki WIBOR dla okresów trzymiesięcznych z 10 ostatnich dni roboczych ostatniego miesiąca kwartału, powiększonych o 15 punktów procentowych i obowiązujących przez cały następny kwartał liczonych od kwoty 118.056,50 zł (sto osiemnaście tysięcy pięćdziesiąt sześć złotych 50/100) od dnia 2 marca 2016r. do dnia zapłaty, z zastrzeżeniem, że w żadnym czasie odsetki nie mogą przekroczyć dwukrotności sumy stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych,

d) ustawowymi od dnia 31 grudnia 2015r. do dnia zapłaty od kwoty 2.702,94 zł (dwa tysiące siedemset dwa złote 94/100);

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. i zgodnie z żądaniem strony powodowej .

Z uwagi na cofnięcie powództwa co do kwoty 2.000,00 złotych i zrzeczenie się roszczenia Sąd umorzył postępowanie w tym zakresie na podstawie art.355 k.p.c.

Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanych o rozłożenie należności na raty z uwagi na okoliczności, iż żądanie to nie zostało uzasadnione .

Ochrona jaką zapewnia pozwanemu dłużnikowi art. 320 k.p.c. nie może być stawiana ponad ochronę wierzyciela w procesie cywilnym i wymaga uwzględnienia wszelkich okoliczności sprawy, w tym uzasadnionego interesu podmiotu inicjującego proces. Dlatego też rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty jest racjonalne, gdy dłużnik wykaże, że dysponować będzie środkami umożliwiającymi wykonanie tak zmodyfikowanego obowiązku w sposób odczuwalny ekonomicznie przez wierzyciela. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi - I Wydział Cywilny z dnia 22 października 2015 r. I ACa 487/15)

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, zasądając solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 1.550,00 złotych (jeden tysiąc pięćset pięćdziesiąt 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, a mianowicie poniesionej przez powoda opłaty sądowej od pozwu .

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w związku z art. 98 k.p.c. Sąd nakazał pobrać solidarnie od pozwanych kwotę 1.792,79 zł (jeden tysiąc siedemset dziewięćdziesiąt dwa złote 79/100) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, tj. tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa obejmujących koszty związane ze sporządzeniem opinii przez biegłego z zakresu księgowości.